

[Jørgen Jørgensen.]

Beskæftigelse, komme i Arbejde i Erhvervs- livet, men for de unge, som af en eller anden Grund er kommet ud af Kontakt med den normale Udvikling og har Brug for en Haandsrækning, synes jeg, det maa siges, at man i Ungdomslejrene har fundet en Maade at løse Problemet paa, som har vist sig at være tilfredsstillende, og som jeg derfor mener man skal bevare Grundlaget for, saa man har den til Raadighed, hvis der bliver Brug for den paa et senere Tids- punkt, men ogsaa i den nuværende Situa- tion. Naturligvis er det rigtigt, at det Antal unge, der er Plads til i disse Ungdomslejre, er forsvindende lille i Forhold til en stor Arbejdsløshed, men det har dog vist sig, at Ungdomslejrene alligevel havde en betydelig Opgave ogsaa i Perioder med meget stor Arbejdsløshed, og at de over for den lille Kreds, der kommer til Ungdomslejrene, virkelig udfører et nyttigt og samfunds- gavnligt Arbejde og paa ny bringer adskil- lige unge i Kontakt med det praktiske, jæv- ne, daglige Arbejde, saa de derfra kan gaa ud og udføre en nyttig Gerning i Produk- tionslivet.

Jeg skal ikke omtale Enkeltheder i Lovforslaget, men i al Almindelighed sige, at vi i vort Parti er villige til at drøfte det i et Udvalg og medvirke til et Resultat paa det Grundlag, som Forslaget anviser.

Stærmosé: Jeg skal paa min Gruppes Vegne give dette Forslag vor Tilslutning. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen vil finde, at jeg snylter paa det udmærkede Indlæg, der for nylig kom fra hans Side, naar jeg siger, at de Overvejelser, som det ærede Medlem her fremkom med, var akkurat de samme, som jeg gerne vilde have fremført. Jeg skal derfor spare Tingets Tid og kun henvise til de Overvejelser, der her blev gjort gæl- dende, og som vi fra vor Side altsaa ogsaa gerne vil lægge Navn til.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at Lovforslaget vedtages i det høje Ting.

Søren Olesen: Det foreliggende Lov- forslag falder egentlig i to Dele: det, som jeg vil kalde en skolemæssig Del — de ar- bejdstekniske Ungdomsskoler —, og en an- den Del, som gaar ud paa at iværksætte Arbejder til Afhjælpning af eventuel Ar- bejdsløshed blandt Ungdommen.

Det første kan vi give vor Tilslutning, idet vi mener, at de unge, som af en eller anden Grund ikke har kunnet komme ind i et Erhverv, har et vist Krav paa at faa

en Hjælp og en Støtte fra Samfundets Side. Det har jo vist sig, at der i de Ungdoms- arbejdslejre, der har været oprettet, fra Ledelsens Side har været gjort et godt Ar- bejde netop i Retning af at faa saadanne unge hjulpet til Rette, saa at de muligvis kunde komme ind paa et bestemt Arbejds- omraade, hvor deres Evner kunde udnyttes. Det er saadan, at de faglærte Arbejdere egentlig har haft Samfundets Bevaagenhed i høj Grad — der er oprettet mange Slags Skoler med Statsstøtte til deres Uddan- nelse —, men for de ufaglærtes Vedkom- mende har det samme ikke været Tilfældet, og derfor kan en Del af dem, naar de naar den mere voksne Alder, omkring 20 Aar, have vanskeligt ved at finde en Beskæf- tigelse, som kan blive varig, og som kan give dem Lejlighed til at stifte Familie, naar den Tid kommer. Derfor kan vi ogsaa tiltræde, at der gives disse arbejdstekniske Ungdomsskoler saa gode Forhold som mu- ligt, det vil sige, at de unge oplæres paa forskellig Maade, og det er ogsaa godt, at der finder praktisk Arbejde Sted samtidig, saa man kan blive klar over, hvor deres Evner ligger.

Vi kan tiltræde det foreslaaede Løn- ningssystem. Naar der er Tale om Opspa- ring, kan man synes, at det er lidt menings- løst at tvinge disse unge Mennesker til en Opsparing fremfor andre, som havde lige saa god Lejlighed til det eller lige saa god Evne til det, maa man maaske hellere sige. Maaske det i nogen Maade kan forsvares ud fra den Betragtning, at de unge paa en saadan Skole ogsaa faar det, vi kan kalde Underholdning, at deres Fritid kan tilbrin- ges paa Skolen med forskellig fornøjelig og nyttig Fritidsbeskæftigelse, saa at de ikke skulde have behov for saa mange Lomme- penge. Ellers synes man, at det er lidt inkonsekvent at tvinge netop disse unge til at foretage en saadan Opsparing, selv om man selvfølgelig maa indrømme, at de kan have Brug for en lille Skilling den Dag, de skal ud i det frie Erhverv igen.

Medens vi altsaa nok kan tiltræde denne Side af Lovforslaget, er vi i Retsforbundet ikke saa glade for den anden Side, nemlig Iværksættelsen af særlige Arbejder for unge arbejdsløse. Vi ser saadan paa hele dette Forhold, at man ikke kan skaffe mere Ar- bejde ved, at Staten eller det offentlige sætter mere Arbejde i Gang. Pengene skal tages fra Erhvervslivet, og saa faar man mindre Midler dér. Vi mener altsaa, at der i Stedet for kunde sættes ind paa en Fri- gørelse af Erhvervslivet, for at løse de Baand, fjerne de Hindringer, der stiller sig